

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2006-12160-34
Sagsbeh.: JVB
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål 400 (SUU alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 29. maj 2006

Spørgsmål 400:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17. maj 2006 fra Patientforeningen Privathospitalernes Venner, jf. alm. del - bilag 495, herunder besvare de i henvendelsen konkret rejste spørgsmål samt redegøre for dommens rækkevidde og konsekvenser."

Svar:

I henvendelsen fra Patientforeningen Privathospitalernes Venner spørges der, om EF-dommen vil få betydning for danskere, som ønsker at søge behandling i udlandet, og om dommen og retten til fri udveksling af tjensteydelser kan få betydning for det udvidede frie sygehusvalg. Herudover spørges der om, hvordan urimelig lang ventetid defineres og af hvem.

Jeg kan oplyse, at EF-Domstolens afgørelse i den såkaldte Yvonne Watts-sag fastlægger, at den kompetente myndighed i en patients sikringsstat ikke kan afslå at give patienten forhåndstilladelse til behandling i udlandet ved ventetid på behandling i hjemlandet, hvis denne ventetid overskrider en rimelig frist, og behandlingen således ikke kan ydes rettidigt.

Hvorvidt der er tale om en sådan overskridelse, skal afgøres af den kompetente myndighed på baggrund af en objektiv, lægefaglig vurdering af den konkrete patients behandlingsbehov. Denne vurdering skal omfatte alle de parametre, der kendetegner patientens sygdomstilstand på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen, eller i givet fald på det tidspunkt, hvor anmodningen fornyes. Dvs. at vurderingen skal omfatte patientens sygdomstilstand, baggrunden for og den forventede udvikling af sygdommen, omfanget af patientens smerter og/eller arten af hans handicap på tidspunktet for anmodningen om tilladelse eller for fornyelse af anmodningen om tilladelse.

Det vil normalt være den behandlingsansvarlige læge på det sygehus, som patienten er henvist til, der foretager denne vurdering.

Det må understreges, at den danske lovgivning opererer med korte behandlingsfrister og vide muligheder for udlandsbehandling. En patient med behov for en hofte transplantation - som Yvonne Watts - ville således ikke behøve at vente ret længe på behandling her i landet.

Det udvidede frie sygehusvalg indebærer således, at patienter har ret til behandling og diagnostiske undersøgelser på et aftalesygehus her i landet eller i udlandet, hvis hjemamtet ikke kan tilbyde behandling inden for 2 måneder. Regeringen agter endvidere at fremsætte lovforslag i næste samling om at nedsætte denne frist til 1 måned.

Herudover gælder maksimale ventetider for behandling af patienter med livstruende kræftsygdomme m.v. Disse patienter har også ret til behandling i udlandet, hvis der ikke kan tilbydes behandling i Danmark inden for de maksimale ventetider.

I øvrigt kan amterne henvise patienter til behandling på andre sygehuse her i landet eller i udlandet, når de skønner, at der er behov for det.

Samlet set indebærer de korte behandlingsfrister og den vide adgang til udlandsbehandling her i landet efter min opfattelse, at hverken dommen eller retten til fri udveksling af tjenesteydelser har nogen større praktisk betydning for Danmark.